

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXIII. Abbati morienti Virgo opitulata est; eumq. ab aeternis
poenis eripuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

set caussa. Testatus est ipse, nunquam quicquam aliud se coelestis reginae sacro nomini expendisse, praeter exiguum ieiunij tributum. Etenim cum eo die qui Virgini consecratus est, herus sacerdos ieiunaret; & ipse, rem optimam existimans, illum imitabatur. Id ibi à sacerdote planè confirmatum est. Quare, qui illic aderant, omnes passis manib. Virginem castissimè uenerabantur, & colebant.

MIRAC. VIRG. XXIIII.

Abbati morienti Virgo opitulata est, eumq. ab aeternis poenis eripuit.

Henricus, Certesij coenobita, quia quoddam coenobium praefecto carebat, inuitis omnib., ut gradum illum obtineret, operam dabat. eius prouinciae rege intercessore, illud munus administrauit; quod ab omnib. aegrè ferri, idem rex intelligens, eundem illinc amotum, Haliësi coenobio praefeciendum curauit. Diu praeclarè ibi se gesserat; cum iterum Certesum redijt, ubi paucis post dieb. grauissimo morbo coepit laborare. Etsi ceteris in reb. non admodum spectata erat in Henrico probitas; tamen in eo maximè laudandus erat, quia simplici, & aperto animo Virgine colebat, & saepissimè ad eius nominis memoriam colendam, Deo rem diuinam solebat facere. Progressus iam erat morbus; & ipse monachus mortis metu affectus praefectum accersuerat, ut purae confessionis sacramento animam expiaret ne ob peccata aeternis poenis addiceretur. Interim
uidens

uidens ad eundem morbum maximam fieri accessio-
nem, qui nec in lecto consistere, nec ullam quietē re-
perire poterat, alios coenobitas omnes obsecrauit,
uti Deum quam suppliciter possent, rogarent, ut eius
pietate animae suae salus in tuto loco statueretur. Illi
unā omnes Deum, & coelesteis pro misero precaban-
tur, & piē inuocabant. At ipse sensib. omnib. ereptus
mutus factus est. Acerbum dolorem monaci om-
nes ferebant, eum mortuum existimātes, quem sacris
destitutum christiana sepultura honestare non aude-
bant. Interim se Henricus recipit, manusq. ad coelum
extollens, immortalis Virgini gratias agit, cuius pie-
tate perpetuas poenas effugerat, è quib. aliter nō po-
terat elabi. Dicebat eiusdem Virginis clementia, &
singulari beneficio, à filio impetratum fuisse, ut ipse
sanctissimam eucharistiam sumeret. Illuc coelesti
pane allato, statim dicere incepit, sub eo sacramen-
to eum contineri, qui è Virgine natus, ob hominum-
scelera in cruce suffixus est. Pace deniq. monacis
data, & pace ab eis impetrata animam exegit; quae,
ut adstantes pro certo habuere, à Virgine in coelum
fuit perducta. Ille autem in christiana sepultura fuit
conditus; & Virgini eam ob rem maximae gratiae
actae sunt.

MIRAC. VIRG. XXV.

Dissectam ab Haereticis sacerdoti linguam Virgo restituit.

DVo sacerdotes peregrè proficiscentes per Al-
bientium haereticorum prouinciam iter habe-
bant,